

DŮM SOCIÁLNÍ PÉČE KRALOVICE, p.o.

Plzeňská 345, 331 41 KRALOVICE, IČO 49748190, www.dspkralovice.cz

☎ 373 301 111, fax 373 301 112, e-mail: podatelna@dspkralovice.cz

1/13

NÁŠ DOMOV

DSP KRALOVICE

BŘEZEN – KVĚTEN 2013

KONTAKTY NA PRACOVNÍKY DOMOVA SOCIÁLNÍ PÉČE KRALOVICE

Ústředna:

tel. 373 301 111

fax: 373 301 112

Ředitel:

Ing. Josef Trčka

373 301 200

Asistentka ředitele,

personální referentka:

Bc. Olga Smetková

373 301 130

Vedoucí úseku sociální péče:

Libor Formánek

373 301 270

733 677 153

Sociální pracovnice:

Adéla Fenclová, DiS.

373 301 171

Vedoucí oddělení:

„A“ Markéta Kilianová

373 301 210

„B“ Irena Tumová

373 301 220

„C“ Blanka Burdová

373 301 230

Vedoucí pomocných provozů:

Jana Bebrová

373 301150

Vedoucí úseku stravování:

Marcela Jiravová

373 301 120

www.dspkralovice.cz

e-mail: podatelna@dspkralovice.cz

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

zima už se s námi loučí a proto je čas na to, aby vyšlo nové číslo našeho časopisu **Náš domov** pro nastávající jarní měsíce **březen – květen 2013**. Připravila jsem pro Vás obvyklé rubriky, na které jste si již zvykli. Například budete mít možnost poznat trochu blíže Natašu Gollovou, slavnou herečku z filmů pro pamětníky. Připomeneme si Mezinárodní den žen a jeho historii. Zavzpomínáme si na porcelán s cibulovým vzorem, jeho vznik a tradici u nás. A jelikož budeme 1. dubna slavit Velikonoce nejvýznamnější křesťanský svátek, dočtete o tom, co by se mělo na Velikonoce tradičně podávat k jídlu. S Velikonocemi souvisí také rubrika trénování paměti, v podobě Velikonočního kvízu. Mnoho zajímavého se také dozvíte o léčivé rostlině aloe vera a o pozitivních účincích pampelišky na naše zdraví. Poznáte také další památku v okolí Kralovic, a sice zámek Kaceřov.

Jistě kladně uvítáte i novou rubriku, **Ze života našeho domova**, kterou pro Vás budou připravovat naše pracovnice z oddělení C paní Formánková a paní Hausnerová. V této rubrice se, budou objevovat hlavně Vaše příspěvky, názory, postřehy a rozhovory s Vámi (našimi klienty). Pokud budete chtít čímkoli přispět do této rubriky, můžete se na nás kdykoliv obrátit, budeme velice rády.

Adéla Fenclová, DiS.
sociální pracovnice a redaktorka časopisu

NAROZENINY SLAVÍ

BŘEZEN

- 1. 3. Juhová Běla
- 1. 3. Náhlík Bohuslav
- 2. 3. Hamáčková Anna
- 5. 3. Palivcová Anna
- 7. 3. Blahovcová Jindřiška
- 10. 3. Mainzer Zdeněk
- 11. 3. Kaščák Josef
- 12. 3. Fujan Miloslav
- 13. 3. Králíková Olga
- 25. 3. Mašková Eva

DUBEN

- 4. 4. Pittermannová Marie
- 5. 4. Sládková Jiřinka
- 8. 4. Urbanová Marie
- 9. 4. Tocauer Jiří
- 16. 4. Willová Jarmila
- 25. 4. Burešová Jarmila
- 27. 4. Zezulová Božena

KVĚTEN

- 1. 5. Klímová Jiřina
- 4. 5. Vaňková Jaroslva
- 12. 5. Koubová Alžběta
- 27. 5. Macková Božena
- 28. 5. Eretová Stanislava
- 31. 5. Hallerová Anna

VŠEM OSLAVENCŮM SRDEČNĚ GRATULUJEME

ZE ŽIVOTA NAŠEHO DOMOVA

Chtěla bych Vám, našim čtenářům představit novou rubriku tohoto časopisu. Nápad na vznik této strany vzešel od našeho klienta, který si přál, aby se v časopisu více objevovali příspěvky od našich klientů a také zaměstnanců.

Tuto rubriku jsme nazvali společně s paní Formánkovou a paní Hausnerovou **ZE ŽIVOTA NAŠEHO DOMOVA**. Tyto dvě šikovné pracovnice domova chtějí a budou přispívat do této rubriky náměty, za pomoci našich čtenářů nejen ze života klientů, ale i zaměstnanců. Posuďte sami v následujícím textu, jak se jim práce zdařila.

V našem domově je několik aktivních klientů, kteří píšou hezké básně, o které se s vámi chceme podělit. Je pro nás důležité vědět, jak se lidé u nás mají, co se jim líbí, či naopak, co by změnili, pochválili či zkritizovali. Z tohoto důvodu se chceme ptát klientů na jejich názor, a ten zveřejnit prostřednictvím této rubriky. Taktéž rády odpovíme na Vaše otázky, co naši profese týče. Ocenili bychom, kdyby někdo z Vás mohl přispět vlastní tvorbou např. námětem, co by se chtěl v časopise dozvědět, obrázkem...

Následuje rozhovor s našimi klienty panem Bučkem a paní Uhlířovou z oddělení C. Tento rozhovor se týká především spokojenosti v našem domově.

ROZHOVOR S PANEM BUČKEM (oddělení C)

Co by se mělo v našem domově vylepšit?

p. Bučko: „Jsem spokojený, jen strava by mohla být více po domácku, abychom mohli mít něco, co jsme dříve jedli.“ „Nemám námítky, aby se zdražilo jídlo, ale aby to bylo chutnější.“

Jak jste spokojený se službami lékaře?

p. Bučko: „Mohly by být lepší.“

Jak jste spokojený s personálem?

p. Bučko: „Jsem spokojený, jen někdy se mi nevrací prádlo z prádelny.“

ROZHOVOR S PANÍ UHLÍŘOVOU (oddělení C)

Jak jste u nás spokojená?

p. Uhlířová: „Velice dobře.“

Je něco, co byste chtěla zlepšit?

p. Uhlířová: „Tady nikdo naříkat nemůže, je to tu výborné.“

Jak jste spokojená s personálem?

p. Uhlířová: „Děvčata jsou šikovná. Ty mladší potřebují více praxe.“

V našem domově je nová možnost kulturního vyžití, a to **KINOKAVÁRNA**, která se koná pravidelně jednou za čtrnáct dní ve středu od 18:00 ve společenské místnosti, kde také na nástěnce visí program promítaných filmů.

Zeptali jsme se po jednom promítání p. Maška a p. Urbanové, jak se jim akce líbila. Oba byli spokojeni a doporučují zařadit historické filmy a pohádky. Jednou za čas i nějaký zajímavý dokument.

ROZHOVOR S PANÍ URBANOVOU (oddělení A)

Jak se Vám líbí večerní kino?

p. Urbanová: „Obraz byl jasný, protože hůře slyším, tak jsem špatně rozuměla.“

Jaké filmy byste ráda viděla?

p. Urbanová: „Pohádky nebo historický film.“

Vylepšila byste něčím tuto akci?

p. Urbanová: „Oceňuji občerstvení, káva byla výborná.“

ROZHOVOR S PANEM MAŠKEM (oddělení C)

Jak se Vám líbí večerní kino?

p. Mašek: „Vcelku jo.“

Jaké filmy byste rád viděl?

p. Mašek: „Co bude, to bude.“ „Když bude další kino, tak půjdu rád.“

Vylepšil byste něčím tuto akci?

p. Mašek: „Je těžké něco předělávat, je nás tu hodně a každému se líbí něco jiného. Co se týče občerstvení, být by nemuselo.“

CHVILKA K ZAMYŠLENÍ

Jde o vztahy mezi námi...

V našem životě nás osud zavede na různá místa a postaví do cesty spoustu nových lidí. Každý ten člověk je pro nás v ten okamžik cizí. Není důležité, zdali je to v soukromém životě, nebo v pracovním.

Náš domov Vám nabízí přítele v podobě klíčového pracovníka. Kdo to vlastně je? Je to zaměstnanec našeho domova, který je Vám nápomocen nejen při řešení Vašich každodenních situací, ale stává se zároveň Vaším blízkým člověkem, který Vás vyslechne a má zájem, abyste se tu cítili, jako „doma“.

Chceme, aby každý nový obyvatel rychleji nacházel „spřízněnou duši“ mezi námi, což mu rádi oplatíme naší kvalitní péčí a laskavým slovem. Je v našem zájmu, aby se každý nový klient u nás cítil dobře a vytvářel si důvěru s personálem, která může trvat několik let. V našem domově již proběhla v loňském roce anketa, v níž jsme se dozvěděli, jak tento vztah ještě zkvalitnit. Tyto ankety jsou pro nás důležité, a rádi bychom v nich pokračovali.

MATURITNÍ PLES STŘEDNÍ ŠKOLY KRALOVICE

Děvčata ze Střední školy v Kralovicích, která chodila na praxi do našeho domova, oslovila naše klienty s prosbou, zda by nechtěli vystoupit na jejich maturitním plese se svým tanečním programem. Klienti pozvání rádi přijali.

Ples se uskutečnil 15.2.2013 v Lidovém domě v Kralovicích. Klienti našeho domova, kteří navštěvují taneční klub, pod vedením aktivizační pracovnice paní Jany Slámové sklidili velký úspěch. Od studentů, jako poděkování dostali květinu.

Následuje rozhovor s panem Horníkem, který na maturitním plese také vystupoval.

ROZHOVOR S PANEM HORNÍKEM (oddělení B)

Jak se Vám vystoupení líbilo?

p. Horník: „Výborné vystoupení.“

Zúčastňujete se rád těchto akcí?

p. Horník: „Baví mě vystupovat, vůbec se nestydím.“ „Sice mě omezuje nehybná pravá ruka, ale přesto jdu rád.“

Kdy nacvičujete na vystoupení?

p. Horník: „Nacvičujeme každé úterý a čtvrtek.“ „Dva měsíce jsme cvičili a byla to zábava.“ „Vždy připraven tady účinkovat“.

FOTOGRAFIE Z PLESU

Z TVORBY NAŠICH OBYVATEL

Báseň od naší klientky paní Evy Uhlířové (oddělení C)

O životě

Když tady stále ležím,
a do stropu jenom hledím,
jak to všechno uběhlo
a mládí už je za mnou.
Ráda bych tu smrt přijala,
jen kdyby už mne objala.
Vždyť to tak přece musí být,
že starý člověk musí odejít.
Vždyť i ti mladí zestárnou,
a kdo má dětičky,
to jsou jeho další potomci.

SLAVNÁ HEREČKA Z FILMŮ PRO PAMĚTNÍKY

Nataša Gollová

Narozena 27. 2. 1912 v Brně

Zemřela 29. 10. 1988 v Praze

Nataša Gollová, vlastním jménem Hodáčová, dodnes patří k ikonám a nejzářivějším hvězdám českého předválečného a protektorátního filmu. Narodila se do bohaté a společensky významné rodiny, jejím otcem byl ekonom František Xaver Hodáč (1883-1943), který byl v době první republiky především dlouholetým generálním tajemníkem Ústředního svazu československých průmyslníků, ale angažoval se i v politice. Humanitní založení rodiny reprezentoval především hereččin dědeček z matčiny strany, významný historik Jaroslav Goll (1846-1929), jehož příjmení později přijala jako umělecký pseudonym. Dcera Jaroslava Golla, Natašina matka Adéla Hodáčová-Gollová (1883-1969) se věnovala malířství. Intelektuální zázemí v rodině se ostatně promítlo i do hereččina jména – byla pokřtěna jménem hrdinky Tolstého epopeje Vojna a mír. Natašin starší bratr Ivan Hodáč (1910-1993) byl důstojníkem v armádě a prosadil se také jako automobilový závodník.

Solidní postavení rodiny umožnilo Nataše Gollové studovat na elitních školách nejen v Československu, studovala také v Anglii a dostala možnost rozvíjet své široké spektrum zájmů; zajímala se o literaturu, divadlo, hrála na klavír a pod vedením významné tanečnice Jelizavety Nikolské dostala lekce scénického baletu. Vynikla také

jazykovým nadáním a plynně mluvila anglicky, německy, rusky a francouzsky, její životopisci ostatně dodnes rádi zdůrazňují, že patřila k našim nejvzdělanějším herečkám. Po maturitě na gymnáziu začala studovat na filozofické fakultě Univerzity Karlovy, studium ale přerušila a ve dvaceti letech zahájila profesionální hereckou dráhu.

V letech 1932-1934 působila na jevišti Českého divadla v Olomouci, spolu s dalšími českými herci dočasně posílila český soubor Slovenského národního divadla v Bratislavě (1934-1935), pak se již vrátila do Prahy a v letech 1935-1945 byla angažována ve Vinohradském divadle. Na

jevišti hrála velké role v představeních různých žánrů (Princezna Pampeliška, Hamlet, Nora, Láska má své klíče), objevila se i v divadelní komedii Kristián, která se stala předlohou ke stejnojmennému filmu. Do doby jejích prvních divadelních angažmá spadají zároveň i první kroky před filmovou kamerou. Jako jedna ze studentek se mihla v komedii KANTOR IDEÁL (1932). Hned druhý film pro ni znamenal hlavní roli, její postava svobodné matky provdané za bankovního ředitele v sentimentálním příběhu BEZDĚTNÁ (1935) však ani trochu nepřipomíná její pozdější temperamentní kreace a sama Gollová přiznala, že film se příliš nepovedl.

V roce 1939 vypukla druhá světová válka a český národ v následujících letech zažíval nejtěžší historické období v podobě německé okupace, Nataša Gollová však tehdy vystoupala k vrcholu popularity. Měřeno počtem hlavních rolí za války vytvořila s Adinou Mandlovou a Hanou Vítou trojici největších hvězd českého filmu. V letech 1939-1943 hrála ve dvaceti filmech a ve většině z nich vytvořila hlavní nebo velké role. Rok 1939 pro ni začal zatím ještě vedlejšími rolemi (například středoškolské profesorky ve filmu STUDUJEME ZA ŠKOLOU, natočeném ještě v předešlém roce). Až podzimní premiéry přinesly triumfy s filmy natočenými v průběhu jara a léta 1939. Především si zmlínku zaslouží objevený komediální potenciál hereččina projevu v legendárním KRISTIANOVÍ (1939), ještě více pak v první české crazy komedii EVA TROPÍ HLOUPOSTI (1939), dodnes je populární i další veselohra z téhož roku, PŘÍKLADY TÁHNOU (1939).

Martinem Fričem šťastně zkombinovaná dvojice Nataša Gollová – Oldřich Nový pak v následujících letech sklízela vavříny v dalších úspěšných komediích ROZTOMILÝ ČLOVĚK (1941) a HOTEL MODRÁ HVĚZDA (1941), celkem šestkrát se Gollová v době války setkala před kamerou s Adinou Mandlovou. Zatímco ve veseloherním žánru měla Gollová nesporné úspěchy, snaha prosadit ji do velkých rolí v dramatech se již s takovým ohlasem nesetkala (OKOUZLENÁ, 1942; BLÁHOVÝ SEN, 1943). I v tomto žánru ale projevila mimořádné schopnosti jako lyrická Helenka v POHÁDCE MÁJE

(1940), za tento film dostala v roce 1941 Národní cenu a film kromě komerčního úspěchu s nadšením přijali i kritici. Posledním protektorátním filmem s účastí Nataši Gollové byla Vávrova precizní sonda do života několika mladých prodavaček ŠŤASTNOU CESTU (1943), kde se setkala se všemi nejslavnějšími kolegyněmi. O rok později pak ještě v Německu pod pseudonymem Ada Goll natočila nenáročnou komedii VRAŤ SE KE MNĚ ZPĚT (Komm zu mir zurück, 1944).

Obraťme nyní krátce pozornost k soukromí Nataši Gollové; v době pobytu v Paříži počátkem 30. let se jejím životním partnerem na krátkou dobu stal básník rumunského původu Tristan Tzara (1896-1963). Dalším osudovým mužem byl pro Gollovou herecký kolega František Vnouček (1903-1960), s nímž ve 30. letech žila tři roky. V době války pak prožívala milostný román s producentem Willy Söhnelem, českým Němcem. Söhnel měl za války nepochybné zásluhy o podporu českého filmu, byť za cenu pochopitelných ústupků. Nataša Gollová se domnívala, že se jedná o její čistě soukromou záležitost a neviděla nic špatného na intimním poměru s Němcem, který byl prokazatelně antifašistou, o to více ji překvapila poválečná štvance proti její osobě. Některé prameny dodnes uvádějí rádobyseznační teorii, že Söhnel jako vlivný producent výrazně prosazoval Gollovou oproti jiným herečkám, při prostudování filmografie jejích neméně slavných kolegyně (Mandlová nebo Vítová) ale snadno dojdeme k závěru, že tato myšlenka má velmi vratké základy.

Stejně jako jiné herecké hvězdy, tak i Gollová musela po osvobození trpět za svou slávu a úspěch, stěžejním impulsem k jejímu pronásledování byl ale především již zmíněný vztah s Willy Söhnelem. Hned po konci války odjela do Terezína, kde pomáhala ošetřovat nemocné vězně, sama se při tom nakazila tyfem a více než půl roku se léčila. Toto gesto však její odpůrci vnímali jako populismus pět minut po dvanácté a následovala nemilosrdná perzekuce; Gollová byla propuštěna z Vinohradského divadla a dostala zákaz účinkovat kdekoliv v Praze, načež dva roky byla úplně bez práce. A pokud nějaká nabídka na práci přišla, levicově orientovaná veřejnost se výraznými protesty zasadila o přerušení (šlo například o natáčení filmu v roce 1947).

Z Vinohradského divadla byl po válce propuštěn také režisér Karel Konstantin (1903-1961), který odešel do Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. Na jeho popud sem pak zamířila i Nataša Gollová, která zde byla v letech 1947-1950 ve stálém angažmá, v roce 1947 se Karel Konstantin stal také jejím manželem. Po několika více či méně vydařených vztazích se tedy Nataša Gollová v pětatřiceti letech poprvé vdávala. I když regionální divadlo bylo pro nedávnou přední filmovou star ponížením, Gollová se zachovala jako profesionálka a její herecké výkony výrazně pozvedly úroveň budějovického divadla (například v představeních Noc na Karlštejně nebo Kupec benátský). Nedlouho nato se Jan Werich zasloužil i o její návrat na filmové plátno. I když role Kateřiny-Sirael ve slavné komedii CÍSAŘŮV PEKAŘ – PEKAŘŮV CÍSAŘ (1951) byla původně určena pro Irenu Kačírkovou, po výměně režiséra do ní byla obsazena Nataša Gollová, která tak účastí v nadmíru úspěšném titulu slavila po osmi letech filmový triumf.

Počátkem 50. let dostala Nataša Gollová možnost vrátit se do Prahy i jako divadelní herečka. Po jedné sezóně v Divadle Na Fidlovačce (1952-1953) našla útočiště v Divadle ABC (1955-1962), kde hrála pod vedením Jana Wericha, její poslední štací byla Městská divadla pražská (1962-1971). V této době se přeorientovala na postavy stárnoucích žen s komediálním nábojem a

často podivínským charakterem (Podivná paní Savageová, Jezinky a bezinky, Vajíčko, Tři dámy s pistolí). Pomalu se začala vracet i na filmové plátno, později točila i pro televizi, ale na skutečně velkou roli si musela počkat dalších dvacet let. I když její role ve filmu 50. a 60. let měly výhradně podružný charakter, svými výkony oživila dodnes svěží veselohry jako KOMEDIE S KLIKOU (1964) nebo FANTOM MORRISWILLU (1966), dobře si ji pamatujeme také jako paní Nedobylovou v seriálu SŇATKY Z ROZUMU (1968). S kolegyněmi své generace se potkala v hodnotném filmu HVĚZDA (1969).

Zdeněk Podskalský dal Nataše Gollové velkou příležitost v hudební komedii DRAHÉ TETY A JÁ (1974), kde hrála mírně popletenou a nebezpečně agilní tetičku Fany. Tímto filmem se ve velkém stylu vrátila na plátna kin a v roce 1975 se jednalo o sedmý nejúspěšnější titul v návštěvnosti. Následně odehrála další menší role ve filmu i

televizi, poslední filmovou rolí byla obyvatelka domova důchodců v psychologickém snímku KONEČNÁ STANICE (1981). Definitivně naposledy vystoupila před kamerou v roce 1984 a povšimnout si jí můžeme v nevelké úloze pacientky ve třetím dílu seriálu SANITKA (1984). Tehdy nadobro ukončila své pracovní aktivity a od roku 1985 žila v domově důchodů v pražské Krči.

Nataša Gollová se nikdy zcela nevzpamatovala z poválečných událostí, které zásadním způsobem ovlivnily její soukromý i profesní život. Později se navíc přidružily vážné zdravotní problémy s klouby, k tomu přidejme fakt, že od roku 1961 byla vdovou, navíc bez dětí. Psychické i fyzické strasti poslední léta řešila alkoholem. Zemřela téměř zapomenutá 29. října 1988 ve věku 76 let. Díky své rodině ale našla místo posledního odpočinku po boku těch nejslavnějších na vyšehradském Slavíně. Hrob s jejím jménem ale nenajdeme, je pohřbena pod náhrobní deskou s prostým nápisem „Rodina Hodáčova“. Rok po smrti Nataši Gollové padl komunistický režim a následná léta oživila zájem o prvorepublikový film a jeho hvězdy. To také vedlo k vydání několika publikací o jejím osudu, zmínku si zaslouží především dva knižní portréty Aleše Cibulky (Nataša Gollová: život tropí hlouposti, 2002; Nataša Gollová 2: černobílé vzpomínání, 2003).

HISTORIE MDŽ

Dnes je díky historii naší země Mezinárodní den žen v ČR spojován s komunistickým režimem. Historie však sahá hluboko do minulosti a s komunismem nemá pranic společného.

Na počátku historie MDŽ byla stávka amerických žen pracujících v textilních továrnách, která se uskutečnila v roce 1857. Tyto ženy se chtěly domoci zlepšení pracovních podmínek, které byli v tomto období, zvláště pro ženy, katastrofické. Proto začaly vznikat první odborové svazy. V roce 1903 vznikla v USA Women's Trade Union League – liga žen, která o dalších pět let později stála v čele stávky v newyorské textilní továrně. Tehdy stávka probíhala za nelidských podmínek, v mrazu a dopadla velmi špatně, většina ze stávkujících žen přišla o práci. Špatné podmínky pak vyústily v tragédii, kdy při požáru budovy s falešnými požárními východy, zamčeným hlavním vchodem a halami plnými hořlavin zahynulo mnoho žen. Až na základě této události se nakonec ženským aktivistkám podařilo dosáhnout některých změn v americkém pracovním právu.

Paradoxně pouhý týden před touto tragédií proběhly v Německu, Rakousku a Dánsku oficiální oslavy prvního Mezinárodního dne žen. Návrh na ustanovení tohoto svátku byl totiž přijat již o rok dříve na Mezinárodní konferenci socialistických žen v Kodani. Až mnohem později byl právě 8. březen vyhlášen jako Mezinárodní den žen.

Například ruské ženy MDŽ poprvé oslavily v roce 1913, v únoru 1917 pak vyšly do ulic pod heslem "chléb a mír". Týden poté byl ruský car donucen abdikovat a prozatímní vláda schválila mimo jiné i volební právo žen.

V roce 1975 bylo MDŽ oficiálně uznáno i organizací OSN a v důsledku toho Mezinárodní den žen přijaly mnohé další vlády z celého světa. Dnes si tento den připomínají státy západní Evropy, USA, Austrálie, v Rusku je dokonce dnem volna. Oslavy MDŽ jsou spojeny zejména s konáním přednášek na téma postavení žen ve společnosti a v rozdílných kulturách.

V bývalém Československu tehdejší KSČ bohužel tento den využila k propagandě komunistického režimu a pokřivení vědomí obyvatelstva. Rudé karafiáty a verše představitelky Svazu žen asi pamětníci jen tak nezapomenou.

ZDRAVÍ ROSTLINA ALOE VERA

Aloe je pohledná, odolná a navíc léčivá pokojová rostlina. Vydrží i týdny bez záливky, neboť pochází z nehostinné pouště. Dužnaté listy schovávají mnoho vody i cenných látek, proto je lidé odedávna využívají pro léčení a podporu zdraví. Aloe je zkrátka živá lékárna v květináči.

Aloe pravá (*Aloe barbadensis*, syn *Aloe vera*) pochází ze severní Afriky a Madagaskaru. Pro své léčivé vlastnosti je ale nyní pěstována v subtropickém pásu celého světa. U nás ji můžeme pěstovat jako dekorativní pokojovou.

Pěstování

Aloi se daří v hlinitém substrátu, vylehčeném hrubozrnným pískem. Vyhovuje jí světlé místo, v zimě osluněné, v létě je lepší jí před přímým, zvláště poledním sluncem chránit. Můžete ji letnit na zahradě či balkóně. Zalévejte ji čas od času vydatně (například ponořením nádoby na 10 minut do odstáté vody – pozor, voda se nesmí dostat do listové růžice). Mezi jednotlivými záливkami musí substrát téměř vyschnout. Rostlina má v dužnatých listech dostatečné zásoby vody a takovýto režim nejlépe napodobí podmínky její domoviny, pouště. Díky pouštnímu původu a sukulenní povaze aloi vůbec nevadí suchý vzduch – může stát i nad topením v panelovém domě. V zimě ji můžete umístit při nižší teplotě a zalévat mírně, pouze jednou za měsíc. U větších, starších exemplářů stačí na jaře místo přesazování vyměnit svrchní část zeminy. Na jaře a v létě aloi jednou měsíčně přihnojte, nejlépe hnojivem s vysokým obsahem draslíku. Aloe vytváří dceřiné odnože, které oddělte v době, kdy vytvářejí malé růžice listů a pěstujte samostatně v malých květináčích.

Aloe jako léčivá rostlina

Průzračný gel z dužnatých listů rostliny používali k léčebným účelům již staří Sumerové a Egyptané, aloe si cenili i ve starém Řecku a Římě. Tato pouštní rostlina dovede přežít několik let, i když je vytržena ze země – díky dužině listů plné výživných i minerálních látek. A právě tato dužina má řadu velmi příznivých účinků na lidský organismus, které potvrdily i moderní studie.

Hojí popáleniny

List rozřízněte a gel přiložte či rozetřete na postižené místo. Účinnější jsou nejméně 3 roky staré rostliny.

Gel z listů kůži dezinfikuje, zvlhčí ji, chrání a přímo podporuje tvorbu nových, zdravých kožních buněk, i prokrvení postiženého místa. Tím hojení nejen velmi urychlí, ale také zabraňuje tvorbě jizev. Pokud si přiložíte na postižené místo ihned, zabráníte tvorbě puchýřů a utišíte bolest.

Chrání a pročišťuje trávicí systém a optimalizuje trávení

Pokud vlastní aloi chcete užívat vnitřně, musíte oddělit vnitřní část dužiny od vrstvy, která se nachází těsně pod povrchem listu. Ta obsahuje **hořkou latexovou mizu**, jejíž účinky jsou silně projímavé a mírně toxické. Při komerční výrobě šťávy se odstraňuje.

Aloe je účinná při trávicích problémech, nepravidelnosti stolice, zácpě.

Mukopolysacharidy obsažené ve šťávě z aloe brzdí růst kvasinek, množení virů i nežádoucích bakterií, zároveň chrání sliznice trávicího ústrojí. Trávení napomáhá i řada obsažených enzymů.

Aloe je blahodárná při žaludečních vředech. Pokrývá je ochrannou vrstvou, podporuje i činnost buněk tvořících ochranný sliz a napomáhá postupnému hojení vředů.

Podporuje imunitní systém

Komplex účinných látek, především mukopolysacharidy, podporují bílé krvinky k množení, větší aktivitě a vyšší produkci protilátek i protizánětlivé látky prostaglandinu. Důležitý je i obsah esenciálních aminokyselin, vitamínů (A, B1, B2, B6, B12, C, PP, E, kyseliny listové, niacinu, beta karotenu), cholinu a minerálních látek, jako je vápník, draslík, hořčík, sodík, chrom, měď, železo, zinek, mangan.

Další okrasné druhy aloe

Jako pokojová rostlina se pěstuje také aloe pestrolistá (*Aloe variegata*) s pruhovanými listy. Pochází z Jižní Afriky a je o trochu vláhomilnější nežli aloe vera, ale pouze v létě.

POZNÁVÁME PAMÁTKY V OKOLÍ KRALOVIC

Zámek Kaceřov

Zámek Kaceřov se nachází ve stejnojmenné obci, která se rozkládá na mírně zvlněné pláni vysoko nad soutokem říčky Třemošné a řeky Berounky. Řeka tu tvoří hranici mezi okresy Rokycany a Plzeň – sever, k jehož území náleží i obec Kaceřov. Na okraji obce se rozkládá zámecký areál s hospodářským dvorem. Vysoká stavba zámku je zdaleka viditelná. Původně stála na místě zámku tvrz.

Krajina v okolí Kaceřova patřila odedávna plaskému klášteru. Opatové kláštera Kaceřov nejspíše pronajímali a prvním známým nájemcem byl Ctibor ze Švamberka roku 1376. Který obýval zdejší tvrz.

Kaceřov se také snažil získat sekretář české komory Florián Gryspek z Gryspachu a dosáhl toho, že mu byl roku 1539 zastaven na čtyři generace, přičemž práva plaského kláštera byla formálně respektována.

Vzhledem k tomu, že tvrz v Kaceřově byla zpustlá a sešlá, rozhodl se Gryspek pro výstavbu nového zámku a stará tvrz pak sloužila k hospodářským účelům. Stavba zámku trvala téměř dvě desetiletí a prováděli ji zejména a převážně italští zedníci a kameníci. Začalo se s ní kolem roku 1540. Zámek byl částečně dokončen v roce 1548, ale jeho výstavba pokračovala i v letech 1559-1562, jak dokládají letopočty na krbech (1542, 1552).

Původní návrh zámku lze s největší pravděpodobností přisoudit umělcům dvorského okruhu sdruženým kolem Paolla della Stelly, se kterými se Florian Gryspek dobře znal. Další práce poněkud odlišné od vysoce kvalitně řešeného přízemí vedl patrně další dvorský umělec, Bonifác Wolmut.

Kaceřovský zámek je jeden z prvních a zároveň i nejzajímavějších zámků renesance a patří svými mimořádnými uměleckými hodnotami k nejvýznamnějším památkám renesanční architektury u nás. Je to čtyřkřídlá dvoupatrová budova kolem obdélníkového dvora s nárožními rizality na východní straně, což jsou části budovy, které vystupují po celé výšce před ostatní průčelí, tak rozšiřují půdorys a přechází v křídlo.

Do severního bočního křídla byla pojata věž ze staré tvrze. Nádvoří zámku je v přízemí obklopeno arkádami, pilíře mají předložené polosloupky, v patře severního a jižního křídla jsou lodžie, nesené toskánskými sloupy, které byly postavené ve stylu toskánského (římskodórského) slohu. Ten byl u nás často užíván v době renesance a empíru. Zámek se vyznačuje střídmostí a jednoduchostí bez složitých ozdobných prvků. Západní stranu prolamuje portál podobný hlavnímu. Ten poté vede do francouzské zahrady, kde se nachází fontána se sochou Neptuna.

Exteriér i interiér je velmi bohatý na jemně renesanční kamenické práce. V interiérech byly poprvé použity neckové klenby s lunetovými výtečnicemi. Dochovaly se zde původní vlašské krby s volutovými konzolami. Fasády zámku pokryla sgrafitová rustika, jejíž součástí byla na vstupním průčelí trojice iluzivních oken s pootevřenými okenicemi.

Zámek byl obklopen vodním příkopem a hradbou, v rozích zesílenou bastiony, to jsou části opevnění, vystupující mimo samotnou hradbu, na níž se koncentrují střelci a děla. Skutečnost, že vnější ohrazení zámku nemělo pouze vymežující, ale i obranou funkci, přesvědčivě dokládají střílny, prolomené v bastionech pro vedení boční palby i v hradební zdi. Podobu nedochované vstupní brány známe dnes pouze z ikonografických pramenů.

Přístup do zámku vede přes most na parkán, v němž před hlavním křídlem byl opět příkop s můstkem. Na západní křídlo navazovala zeď s bohatým portálem, která oddělovala prostor zámku od zahrady. V ní stál pivovar. Nádvoří na severní straně bylo zaplněno hospodářskými budovami.

Celá dispozice zámku je na svoji dobu velmi pokročilá. Výstavba zámku, opevnění, i zahrada je komponována na podélnou vstupní osu, na níž jsou všechny portály, podle kterých jsou směřovány i dvorní arkády. Symetricky k ní jsou položeny rizaltové pavilony na křídlech i nárožní bastiony opevnění. Tvarosloví zámku je na úrovni tehdejší italské architektonické tvorby.

I přes určitou nesourodost vznikla dispozice velice pozoruhodná, nemající ve střední Evropě toho času obdobu, za její předstupeň lze považovat do určité míry zámek Spital an der Donau.

Po bitvě na Bílé hoře se konfiskovaný zámek dostal zpět do rukou cisterciáckého kláštera v Plasích. Kromě údržby a zhodnocení interiérové výzdoby nepodnikli cisterciáci žádné významnější stavební zásahy, zámek tak zůstal vzácně zachován skoro renesančním stavu. Po zrušení řádu zámek pustl. Sloužil jen jako obydlí správce, škola, sýpka a podobně. V roce 1873 došlo k demolici věže a poškození arkád na nádvoří. Největší škody ovšem způsobil požár v roce 1912, který zničil střechy a stropy v patře. Naštěstí došlo alespoň k provizornímu zastřešení a částečné opravě stropů.

Dnes je zámek postupně rekonstruován a je v soukromém držení.

VELIKONOCE NA TALÍŘI

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem. I mezi ateisty je však tento svátek velmi populární - je oslavou příchodu jara, obdobím, kdy se schází rodiny, děti si užívají pomlázky a naše kuchyně provoní tradiční jídla. Pokud nevíte, co přesně by se na Velikonoce mělo servírovat, nechte se inspirovat tradičními recepty našich babiček, které si na dodržování zvyků spojených s oslavou Velikonoc ještě skutečně zakládaly.

Škaredá středa

Ačkoli se každá hospodyňka snažila na svátky připravit jen to nejlepší, na Škaredou středu muselo jídlo alespoň na pohled vypadat nevábňě. Vznik trhanců se tak připisuje právě Škaredé středě, kdy se před servírováním bramboráky nebo placky natrhaly, aby na talíři vypadaly opravdu „škaredě“.

Zelený čtvrtek

Na Zelený čtvrtek se připravovala především zelenina a luštěniny. Hrách, fazole, pohanka či cizrna byly v té době nejdostupnějšími a zároveň nejlevnějšími potravinami. Často se na tabuli našich babiček objevovaly také nejrůznější jarní polévky, jejichž základ tvořily čerstvé bylinky, které zrovna rostly na zahrádce nebo mladé kopřivy.

Velký pátek

Velký pátek byl dnem postním. Ti, kteří chtěli během dne ale přece jen něco zakousnout, volili rybu. A pokud nebyla ryba, připravovali si lidé náhražky ve tvaru ryby z bramborového těsta. V některých krajích se na Velký pátek jedlo pouze jedno jídlo denně, a to hustá polévka, připravená ze surovin, které takzvaně dům dal.

Bílá sobota

V tento den byla hlavním pokrmem velikonoční nádivka. V různých krajích naší země měla nádivka různé podoby, základem, který se však opakoval téměř pokaždé, bylo telecí a uzené maso, krupičná kaše a jarní bylinky.

Nedělní Boží hod velikonoční

Nedělí velikonoční svátky vrcholily, což bylo znát také na sváteční tabuli. Beránek, případně jehněčí nebo kůzlečí maso bylo pro tento den typické. Neděle byla obecně dnem, kdy se ve velkém servírovaly masové pokrmy, celá hostina měla započít masovým vývarem. Kdo si nemohl dovolit jehněčí pečení, připravil si alespoň jeho nápodobu ze sladkého těsta. Kromě sladkého beránka se pak připravovaly také mazance a buchty.

Velikonoční pondělí

Na velikonoční pondělí se připravovala především jídla z vajec, protože vejce je symbolem nového života a znovuzrození. Dělala se vejce plněná, smažená nebo pomazánky. Vejce se přidávala také do salátů a k masu.

TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI

Kvíz o Velikonocích...

1. Co se při Velikonocích slaví?

- a) Vyhnání křížáků
- b) Zmrtvýchvstání Ježíše Krista
- c) Příchod jara

2. Kdy se Velikonoce slaví?

- a) 4. dubna
- b) Každý rok trochu jindy, v neděli po prvním jarním úplňku
- c) 23. března

3. Jedním ze symbolů Velikonoc je beránek. Co symbolizuje?

- a) V židovské tradici představoval Boží stádo
- b) Bohatství země, díky za to, že máme co jíst
- c) Nic, není oficiálním symbolem

4. Co symbolizuje kříž?

- a) Vznikl z pověr, má zahánět zlé duchy
- b) Představuje spoutanost lidstva
- c) Symbol, že Kristus byl odsouzen k smrti na kříži

5. Zastavme se u velikonočního vajíčka. Je to symbol:

- a) Nového života, plodnosti a vzkříšení
- b) Lidského umění
- c) Děků za to, že slepice nesou

6. Co se dělá s vajíčky na Velikonoce?

- a) Podle tradice se malují
- b) Slavnostně se sní při velikonoční večeři
- c) Dívky je házejí po chlapcích, které nemají rády

7. Jak se nazývá čtvrtek před Velikonocemi?

- a) Zelený
- b) Modrý
- c) Radosný.

8. Pátek před Velikonocemi nazýváme:

- a) Šedý
- b) Bolestný
- c) Velký

9. Sobotu před Velikonocemi nazýváme:

- a) Smutná
- b) Tichá
- c) Bílá

Správné odpovědi:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
B	B	A	C	A	A	A	C	C

HISTORIE PORCELÁNU S CIBULOVÝM VZOREM

Výroba porcelánu s cibulovým vzorem byla v Čechách byla započata roku 1885 v Dubí, v již dříve existující porcelánce pod označením MEISSEN. Podglazurová výzdoba cibulového vzoru byla prováděna za použití ocelotiskových desek na místo ruční malby. Jen drobnosti byly doplňovány ručně.

Roku 1895 je prosperující porcelánka prodána novému majiteli, podnikateli z Teplicka Bernardu Blochovi. Ten porcelánku záhy rozšiřuje a kromě porcelánu zavádí i výrobu módního zboží, obkladaček a kachlových kamen. První světová válka nepříznivě zasáhla výrobu, klesá odbyt, jsou propouštěni zaměstnanci. Celkový rozkvět závodu a příliv nových specialistů přináší rok 1925. Poté manufakturu opět nepříznivě zasáhne světová hospodářská krize 30. let, kdy klesá poptávka po porcelánu, a zaměstnanci jsou propouštěni. V roce 1938 byl majitel porcelánky zavlčen do koncentračního tábora. Za 2. světové války výroba klesá, až je v roce 1944 úplně zastavena. Po ukončení války se továrna vrací zpět do českých rukou a pod vedením J.Šimka a dalších obětavých zaměstnanců začíná opět s výrobou porcelánu.

Nová etapa v produkci zboží s cibulovým vzorem nastává v roce 1955, kdy závod začíná spolupracovat s vídeňskou firmou Thun-Hohenstein. Od roku 1956 se expeduje pod označením ZWIEBELMUSTER. A když v 60. letech 20. století porcelánce definitivně přestane hrozit likvidace kvůli těžbě uhlí, začíná rozsáhlá modernizace, která byla základem pro následné značné rozšíření výroby porcelánu s nejen cibulovým vzorem.

Cibulový porcelán je vyráběn dodnes a je celosvětově známým a žádaným produktem a jeho vzor je uváděn jako typický dekor pro kvalitní Český porcelán. V České Republice jej vyrábí několik firem, ale jen cibulový porcelán vyráběný v porcelánce v Dubí je považován za pravý.

Námět cibulového dekoru

Mezi roky 1738 až 1739 byl námět cibulového dekoru, v němž se snoubí pivoňka, astra, poupě astry, stonek bambusu, broskev, granátové jablko, přejat v Míšni, a to z

čínských předloh, za využití technologie ruční malby. Při okraji nádob s cibulovým vzorem je využita kompozice z broskví a granátových jablek, kdy jejich způsob stylizace připomíná cibuli. Typ cibulového vzoru je originální svou barevnou jednoduchostí, a zároveň bohatou tvarovou modelací i rozmanitostí sortimentu. Jako celek z toho důvodu působí harmonicky a navozuje atmosféru nevšední pohody.

Pravá strana středového motivu

Z kořene vyrůstají větvíčky chryzantémy s velkým rozkvetlým květem, pod kterým se nachází ještě malý uzavřený květ této rostliny. Některým historikům připomíná květ lotosu či astru, symboliku času z původních asijských předloh.

Levá strana středového motivu

Z kořene vyrůstá hrubá bambusová větev, která je ovinutá kvetoucí popínavou rostlinou znázorňující svlačec či liánu s květy, které sice nelze botanicky identifikovat, ale symbolicky znamenají soudržnost.

Střední část základního motivu

Základnímu motivu dominuje dvojitý ostře zoubkovaný list. Tento list a nad ním umístěný květ je obecně vykládán jako pivoňkový keř, který symbolizuje bohatství, vznešenost a vzrůst.

Obruba mezi středovým motivem a plody na okraji talířů

Mezi středovým motivem a motivem na praporu talířů se nachází další část cibulového dekoru zvaná bordura či kytický lem. Ta znázorňuje pnoucí popínavou rostlinu přerušenou na čtyřech místech lotosovým květem.

Na okraji se nachází požehnaný květ

Podle čínských předloh má tvar plodu a spojení s výhonky stromu téměř bez stopky botanický markant se zjevnými znaky broskve. Tento dekorační prvek symbolizuje nesmrtelnost nebo alespoň dlouhý život.

Na okraji je zobrazen i druhý požehnaný plod

Tento plod je dlouhodobě používaný jako keramický dekorační prvek a znázorňuje velmi stylizované granátové jablko. Je symbolem plodnosti a hojnosti zdravých dětí.

Současná značka cibulového porcelánu z Dubí

ZDRAVÍ LÉČIVÉ ÚČINKY PAMPELIŠKY

Rozkvetlou pampelišku máme spojenou s jarem. Malé děti z ní dělají věnečky, píšťalky. Dospělí využijí její léčivé účinky ukryté v listech, kořenu a květu. Kdo by neznal výborný pampeliškový med nebo víno.

Čím je pampeliška charakteristická

Pampeliška je vytrvalá, až 50 cm vysoká bylina. Lodyha je bez listů, lysá a ronící mléko, které zanechává na naší kůži hnědé lepkavé skvrny. Listy v přízemní růžici jsou laločnaté, zubaté. Květy jsou žluté. Pampeliška má kuželovitý, špičatý, poměrně dlouhý kořen, takže se dostane hluboko do půdy, kde i za sucha přijímá dostatek vláhy. Také půdu zkypřuje a vytahuje z hloubek nahoru živiny, čímž je velmi prospěšná. Pampeliška kvete od dubna do srpna. Najdeme ji skoro všude, na loukách, pastvinách, okrajích cest, polí, zahradě, mezi, rumišti.

Léčivé účinky pampelišky

Pampeliška je vhodná pro osoby trpící žlučníkovými a trávicími obtížemi. Ovlivňuje produkci žluči a pozitivně působí na trávení. Dokáže léčit i zánětlivá onemocnění žaludku. Pampeliška zbavuje tělo škodlivých látek. Má blahodárné účinky na játra, ledviny a slinivku břišní. Je vhodná pro lidi s diabetem, má totiž schopnost snížit hladinu cukru v krvi. Snižuje cholesterol v krvi, krevní tlak. Pampeliška posiluje klouby, chrupavku, pomáhá u kloubních nemocí, revma, dně, povzbuzuje trávicí orgány, působí mírně močopudně a žlučopudně. Celkově je považována za posilující prostředek s příznivým účinkem na metabolismus. Příznivě ovlivňuje funkce jater, žaludku, slinivky, střev, ledvin i krvetvorných orgánů. Napomáhá při chronické únavě. Doporučuje se i při zánětu močových cest, žloutence, horečnatém střevním zánětu nebo zánětu žaludeční sliznice, při zácpě. Užívá se obvykle ve formě odvaru.

Léčivý kořen pampelišky

Kořen pampelišky obsahuje hořčiny, tříslovinu, inulin (na podzim až 40%, na jaře jen okolo 2%), triterpeny taraxasterol a taraxerol, cholin, inosit, steroly, aminokyseliny,

pryskyřice, silice, minerální látky (měď, draslík, mangan). V kořeni najdeme více látek, než v listu.

Léčivé listy pampelišky

Listy v sobě ukrývají spoustu vitamínu A, B, C, D, betakaroten, minerální látky (křemík, draslík, vápník, železo). Železa obsahuje list pampelišky dvakrát víc než špenát. V mladých listech je obsaženo značné množství vitamínu C a kyselina křemičitá. Čerstvé pampeliškové listy jsou výborné do salátů. Listy bychom mohli chutí přirovnat k čekance, jsou mírně hořké. Pokud chceme listy spotřebovat přímo, bez nejruznějšího tepelného zpracování, pak je nejlépe si vybrat mladé listy, které neobsahují tolik bílého mléka. Listy pampelišky jsou výborné pro detoxikační kúru. Po dobu 14 dnů jezte každý den pár čerstvě natrhaných lístků pampelišky. Nejenže to představuje očistu pro Vaše tělo, ale zásobíte se i potřebnými vitamíny. Dosáhnete pročištění trávicího ústrojí, ledvin, jater, ale měl by se zlepšit i stav Vaší kůže a pleti.

Pampeliška (list i kořen) bojuje proti kožním problémům, ekzémům, akné apod., přičemž se může aplikovat vnitřně i zevně jako tonikum na pokožku. Listy (čerstvé nebo sušené) lze přidat třeba do polévky.

Léčivé květy pampelišky

V květech pampelišky jsou přítomny flavonoidy, karotenoidy, silice. Především u lidí, kteří jsou slabí a zimomřiví nebo kteří se chtějí zbavit nějaké chronické choroby, je třeba využít teplých sil květu, které dávají věci do pohybu.

Sběr pampelišky

Pampeliška je využitelná prakticky celá. Sbírá se kořen, list, nať s kořenem, květní úbory. Kořen se sbírá na jaře před samotným rozkvětem (březen, duben). Po omytí se rychle suší ve stínu nebo i na slunci, případně za umělého sušení při teplotách do 50 °C. Nedostatečně usušený kořen snadno plesniví. Usušené kořeny skladuje v dobře uzavřených nádobách. Květ i list byliny sbírejte vždy pouze v neznečištěném prostředí. Vyhněme se blízkosti silnic, parkům, kde se venčí psi apod.

TRADICE STAVĚNÍ MÁJE

V předvečer 1. května se ještě dnes vypravují chlapci do lesa, aby tu usekli co nejvyšší stromek (myslivci a ochránci přírody to asi nevidí rádi) a udělali z něj do rána staročeskou májku, tradiční symbol jara. Smrček, jedličku nebo borovici oklestí a špičku ozdobí věnci, šátky, květinami, pentlemi a fáborky. Celou noc chlapci májku bedlivě hlídají, protože by jim ji mohli přespólní podříznout a ukrást a takovou ostudu by nikdo nepřenesl přes srdce.

Kromě těchto obecních májů, které se stavějí na návsi, vztyčují někdy mládenci menší májky - vyzdobené břízky - před domy svých dívek.

1. května nad ránem bylo také v některých krajích zvykem vysypávat takzvané chodníčky lásky. Pěšinky z písku, vápna, pilin, otrub nebo kukuřičného šustí, spojily domy zamilovaných dvojic, mnohdy tak vyšlo najevo, co mělo některým očím zůstat utajeno.

Historie stavění májů

Nejstarší známý doklad o stavění máje je z roku 1422, kdy za postavení máje dostal hoch odměnu, a to ruku děvčete. Na základě postavení máje a vzájemného slibu bylo manželství uznáno církevním soudem na pražském hradě a dne 23. června 1422 byla slavena svatba.

Kytka a Věneček

V první květnovou neděli obcházel chlapci s májkou jednotlivá stavení a děvčata jim dávala dárečky.

Pak se všichni sešli na návsi nebo v hostinci a májová veselice, které se kdysi říkalo Kytka, mohla začít.

Organizace taneční zábavy se ale mohla ujmout i děvčata, ty obešla domy s májíčkem - stromečkem na dřevěném talíři, na který jim sousedé dávali peníze, aby bylo čím zaplatit muzikantům, za pronájem sálu i za občerstvení.

Této oslavě se říkalo Věneček podle zeleného věnce, který daly dívky před hospodou přicházejícím chlapcům, děvčata pak požádala chlapce, aby věnec zavěsili nad dveře.

PRO ZASMÁNÍ

Vtipy o dětech

Ptá se máma pepíčka: "Proč krmíš slepice čokoládou?"

On odpoví: "Aby mi snesly kindrvejce."

"Mami, víš kolik zubní pasty je v jedné tubě?"

"Nevím."

"Já už to vím: od gauče až k televizi."

Ptá se Pepíček paní učitelky: "Mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?"

Učitelka: "To v žádném případě!"

Pepíček: "Tak to je dobře. Já jsem totiž neudělal domácí úkol!"

"Mamííííí, mamíííííí, mě opuchl prst!"

"A jak jsi to poznal, Pepíčku?"

"Nevejde se mi do nosu."

Do obchodu s ovocem a zeleninou přijde holčička s banánovou slupkou.

"Co si přeješ?" ptá se paní prodavačka.

"Novou náplň."

"Chlapečku, proč si kupuješ už třetí lístek do kina?"

"Protože u vchodu je taková zlá paní, která mi ho vždycky roztrhne."

Kreslený vtip

PRANOSTIKY

BŘEZEN

Březen - za kamna vlezem.

V březnu vítr, v dubnu déšť - pak jistě úrodný rok jest.

Březnové slunce má krátké ruce.

Jestli březem kožich stáhl, duben rád by po něm sáhl.

Březen bez vody - duben bez trávy.

Mokrý březem od rolníků nenáviděn.

Mnoho dešťů březnových - hubené léto.

Jak prší v březnu, tak také v červnu.

Kolik mlh v březnu k nebi stoupá, tolik bude ještě mrazů po velikonocích.

DUBEN

Sníh dubnový jako mrva pohnojí.

Jak hluboko v dubnu namokne, tak hluboko v máji vyschne.

Na mokrý duben - suchý červen.

Teplé deště v dubnu, teplé dny v říjnu.

Mokrý duben přislubuje dobrou sklizeň.

Duben hojný vodou - říjen vínem.

Jaký duben - takový říjen.

Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.

Když se ozve v dubnu hrom, chyt' si kámen nebo strom.

KVĚTEN

Sníh v máji - hodně trávy.

Chladno a večerní mlhy v máji, hojnost ovoce a sena dají.

Májová vlažička - naroste travička; májový deštíček - poroste chlebiček.

Na mokrý květen přichází suchý červen.

Deštivý květen - žíznivý říjen.

Májová voda vypije víno.

Jestli v máji neprší, červen to dovrší.

Jsou-li májové hříby červivé, bude suché léto.